1/2022
www.doo.cz

OKNO

do života ostravsko-opavské diecéze

ZPRAVODAJSTVÍ

Synodální proces je šancí k obnově farních společenství

CHARITA

Tříkrálová pohotovost na telefonu

TÉMA

KOMPAS pro křesťanské podnikatele

EKUMENA

Společná modlitba je svědectvím

Týden modliteb za jednotu křesťanů 18.–25. ledna

V polovině ledna 2022 se věřící v České republice účastní Týdne modliteb za jednotu křesťanů, který spojuje křesťany z různých církví po celém světě. Týden modliteb letos proběhne od 18. do 25. ledna 2022 a jeho mottem je verš: „Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit“. (Mt 2,2)

Týden modliteb za jednotu křesťanů je výrazem touhy uskutečňovat Ježíšova slova, aby všichni „byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě“. (Jan 17,21)

V předmluvě k textům modliteb za jednotu křesťanů nás vyzývá Mons. Tomáš Holub, předseda Rady ČBK pro ekumenismus, a Mgr. Tomáš Tyrlík, předseda ERC v ČR, abychom se uprostřed temnoty, která v podobě pandemie covid-19 zahalila svět, znovu vydali na cestu za Světlem:

Předseda Rady ČBK pro ekumenismus Mons. Tomáš Holub a předseda ERC Mgr. Tomáš Tyrlík biskup Slezské církve evangelické a. v.

„Pojďme společně za Světlem a pak s tímto Světlem do svého okolí, které mnohdy tápe, bloudí a nevidí toto životodárné Světlo. A přece to Světlo svítí! Vydává o něm svědectví také Janovo evangelium 1,5: ‚To světlo ve tmě svítí a tma ho nepohltila.‘ Kéž toto Světlo Ježíš osvěcuje i naše putování tímto světem.“

Výběrem tématu a přípravou návrhu textů pro týden modliteb v roce 2022 byla pověřena Rada církví Blízkého východu se sídlem v libanonském Bejrútu. Ta také zvolila téma „Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit“ (Mt 2,2). Víc než kdy jindy potřebujeme v této těžké době světlo, které svítí v temnotách, a toto světlo se, jak křesťané hlásají, zjevilo v Ježíši Kristu.

V regionu, kde se lidská práva obvykle pošlapávají kvůli nespravedlivým politickým i ekonomickým zájmům, a tváří v tvář nevídané mezinárodní zdravotnické krizi i lidským ztrátám a hmotným důsledkům silné exploze, která 4. srpna 2020 zpustošila Bejrút, se místní ekumenická skupina přesto snažila představit výsledky své práce při on-line setkáních.

Rada církví Blízkého východu je společenství církví, které sdílejí víru v Pána Ježíše Krista jako Boha a Vykupitele

v souladu s Písmem svatým a církevní tradicí. Založena byla v roce 1974, její předchůdkyně s anglickým názvem Near East Council of Churches vznikla roku 1962. Rada je regionální ekumenický orgán, který sdružuje církve kvůli vydávání společného křesťanského svědectví v místech, kde se Kristus narodil, žil, zemřel, byl pohřben a vstal z mrtvých. Geograficky se činnost rady rozprostírá od Íránu a Perského zálivu na východě po Středozemní moře a Egypt na západě. Původně k ní patřily tři církevní rodiny: evangelické církve, starobylé východní církve a východní pravoslavné církve. V roce 1990 se k radě připojila také čtvrtá rodina, katolické církve. Všechny dohromady se nyní snaží naplňovat své společné poslání a uskutečňovat vytouženou jednotu ke slávě jediného Boha.

Texty modliteb jsou k dispozici ke stažení na www.cirkev.cz.

Z DIÁŘE NAŠICH BISKUPŮ

1. 1.	9.30	Ostrava – katedrála	Slavnost Matky Boží, Panny Marie (b. Martin)
5. 1.	9.30	Praha	Liturgická komise ČBK (b. Martin)
6. 1.	18.00	Ostrava – katedrála	Slavnost Zjevení Páně (b. František a b. Martin)
11. 1.	9.00	Praha	Stálá rada ČBK (b. Martin)
13. 1.	9.30	Ostrava – biskupství	Schůze děkanů a kněžské rady (b. František a b. Martin)
24. 1.	18.00	Praha	Ekumenická bohoslužba (b. Martin)
25.–26. 1.		Praha	Zasedání ČBK (b. Martin)
5. 2.	10.00	Fulnek	Den zasvěceného života (b. Martin)
11. 2.	7.30	Ostrava – katedrála	Světový den nemocných, udílení svátosti nemocných (b. Martin)
16. 2.	10.00	Ostrava-Zábřeh	Žehnání Charitního domu sv. Zdislavy (b. Martin)

Uskutečnění plánovaných akcí bude závislé na aktuální epidemiologické situaci. Účast biskupa Františka dle jeho zdravotní dispozice.

4 ZPRAVODAJSTVÍ
Šance obnovit farní společenství

5 ZPRAVODAJSTVÍ
Covidové inovace Tříkrálové sbírky

6 ZPRAVODAJSTVÍ
Zemřel Mons. Anton Otte

7 ZPRAVODAJSTVÍ
Salesiáni se rozloučili s otcem Aloisem

8 CHARITA
Záměry Tříkrálové sbírky 2022

9 RODINY
Miniseriál o práci Centra pro rodinu

10 CENTRUM PRO MLÁDEŽ
CENTRUM PRO RODINU

11 KATECHETICKÉ
A PEDAGOGICKÉ CENTRUM
CÍRKEVNÍ ŠKOLSTVÍ

12 TÉMA
KOMPAS nabízí společenství

14 EKUMENA
Společná modlitba je svědectvím jednoty

16 KULTURA
Exerciční hnutí na Moravě a ve Slezsku

17 KNIHOVNIČKA
Novinky katolických vydavatelů

18 EVANGELIZACE
Jak se stát členem Matice svatohostýnské

19 OSOBNOST VÍRY
P. Jan Krucina

Letopočet 2022

Milí čtenáři našeho diecézního zpravodaje. Zdravím vás v jeho prvním vydání v novém roce 2022. Číslo letopočtu, které je jako vždy jedinečné, je v tomto roce ale navíc zvláštní tím, že se v něm hned třikrát opakuje stejná číslice – dvojka. Letopočet se stejným množstvím dvojek se naposledy psal před 800 lety a znovu se bude psát za sto let. Dvojka, to je součet dvou jedniček. Je to pár – dvě věci, dvě skutečnosti, dvě osoby, které patří k sobě. Tato letos mnohokrát opakovaná číslice nám může připomenout onu důležitou pravdu vepsanou na prvních stránkách Bible: „Není dobré, aby byl člověk sám…“ (Gn 2,18) Člověk tu není, aby si žil sobecky sám pro sebe, je stvořen pro vztahy, proto, aby žil ve vztazích.

Tím prvním vztahem, který nás určuje, je náš vztah k Bohu. Bůh a člověk jsou spojeni už od stvoření. Toto spojení bylo zvláštním způsobem naplněno v Ježíši Kristu, který je Bůh a člověk zároveň. Kristus je naším Spasitelem a ukazuje nám, že náš život má svůj původ a naplnění jedině v Bohu. Bez Boha člověk nemá smysl a je vlastně nulou. Tu v letošním letopočtu nakonec taky máme.

Mons. Josef Hrdlička, emeritní pomocný biskup olomoucký, který v tomto měsíci oslaví 80 let, kdysi napsal, že dvojka nám může připomínat siluetu klečícího člověka. Klečení je postojem modlitby, která vyjadřuje náš vztah k Bohu, před jehož velikostí nám nezbývá než pokleknout.

Druhým určujícím vztahem je náš vztah k druhým. Žádný člověk není ostrov – tak nazval svou knihu známý duchovní autor Thomas Merton a chtěl tím poukázat na to, že žijeme v přirozené síti vztahů. Nejsme sami, máme kolem sebe druhé lidi, svou rodinu, přátele, blízké, spolupracovníky. Vztahy jsou v životě to nejkrásnější, ale i nejtěžší. Dvojka nám může připomenout zodpovědnost, kterou za vztahy máme.

Kristus ve svém učení hovoří o dvou největších přikázáních: Miluj Boha a miluj bližního. Tato přikázání vlastně zrcadlí ony dva určující vztahy našeho života. Máme milovat Boha z celého srdce a máme být bližními sobě navzájem a prokazovat si pomoc a milosrdenství.

Přeji vám požehnaný rok 2022. Ať v něm nezapomínáme pokleknout před Bohem a naplňovat náš vztah k němu a ať stále více chápeme, že tu nejsme sami, ale jeden darem pro druhého.

+ Martin David, apoštolský administrátor

OKNO – AD 2022

Vydává a rozšiřuje
Biskupství ostravsko-opavské
Kostelní nám. 1, 728 02,
Ostrava. IČ: 65468953

Redakce: Kostelní nám. 1
728 02, Ostrava 1
tel. 597 822 231
fax: 596 114 819
e-mail: okno@doo.cz

Registrace MKČR
evidenční číslo: E 10988

Šéfredaktor:
Pavel Siuda

Stálí spolupracovníci:
Libor Rösner, Jana Praisová
Korektura: Libor Rösner
Fotograf: Pavel Zuchnický

Grafická úprava a tisk:
© KLEINWÄCHTER holding s.r.o.
Frýdek-Místek, ČSA 2233
tel. 558 437 147
tiskarnaklein@tiskarnaklein.cz
http://www.tiskarnaklein.cz

Vychází: 11 x ročně

Náklady na výrobu a tisk
10 Kč

Titulní strana obálky:
Živý betlém ve Stěbořicích
Foto: Michael Bujnovský
Spolek Člověk a Víra

Zadní strana obálky:
Události zachycené fotografy
spolku Člověk a Víra

Vyšlo: 6. 1. 2022
Uzávěrka: 25. 1. 2022

Synoda? Šance obnovit farní společenství

Synodu zahájil papež František v neděli 10. října. Jen o pár dní později spustil diecézní část apoštolský administrátor biskup Martin David. Do práce ve skupinkách, které řeší některé z deseti navržených témat a otázek, se pustily větší i menší farnosti. Co jim zatím synodální proces přinesl?

Na nic nečekali v Kopřivnici a už během podzimních měsíců na synodální cestu vstoupila různá společenství, například Farní evangelizační buňky. Člen jedné z nich – Petr Jiřík tehdy ještě moc nevěděl, do čeho jde. Skupina si zvolila otázku č. 2 – tedy naslouchání. Setkání byla obohacující, na konci členové dokonce sepsali manuál naslouchání. Petra Jiříka to přivedlo k hlubšímu zájmu o synodu jako takovou a její smysl. V Přípravném dokumentu Národního synodálního týmu si přečetl, že cílem skupinky není jen vytvářet nové texty, ale hlavně společně snít, navázat vztahy, učit se jedni od druhých a získat novou naději. Rozhodl se tedy zapojit ještě do jedné skupiny, a to ve své domovské farnosti Lubina. „Osobně synodu vnímám jako velikou příležitost oživit naše místní církevní společenství, kde má každý prostor, aby vyjádřil svůj názor. Kde může začít něco nového, co prospěje celému společenství na cestě do Božího království. Zabývali jsme se také tím, zda všichni v naší farnosti zakoušejí vřelé přijetí. Vyjádřili jsme touhu po vtažení osob, které jsou opomíjeny, osob, které jsou anebo se cítí na okraji.“

Zapojit do synodálního procesu co nejširší skupinu lidí se snaží i kopřivnický farář P. Martin Kudla. Odpovědi sbírá také prostřednictvím anonymního dotazníku na stránkách farnosti. Každý má například možnost napsat, v jakém prostředí by byl ochoten upřímně říct, co mu leží na srdci, nebo zda cítí potřebu, aby s ním někdo nesl jeho život. Několik setkání inspirovaných synodální cestou P. Kudla uspořádal taky v neformálním prostředí hospody. Byla to příležitost pokládat kopřivnickému faráři otázky a diskutovat o nich. Některé rozhovory pokračovaly pozváním na faru a hlubším dialogem.

Konkrétní zkušenosti už mají taky v Pusté Polomi. „Sám jsem pouze účastníkem v jedné ze dvou skupinek. Je to pro mne milá změna – neorganizovat, neřídit, ‚jen‘ se účastnit spolu se svými farníky a hlavně naslouchat,“ popisuje tamní duchovní správce P. Zdeněk Šimíček a dodává, že v něm samotném i v celé skupince silně rezonuje touha po společném kráčení: „Téměř hmatatelně vnímám, jak nás synoda spojuje napříč jednotlivými obcemi farnosti.“

Že může synoda přinést farnosti velmi praktické výstupy, souhlasí i koordinátor z Pusté Polomi Alois Folvarčný: „V naší skupince, která pracuje s desátou otázkou – formovat se v duchu synodality – často zaznívá potřeba přiblížení církve dnešnímu člověku a zároveň nutnost jít více ke kořenům. Já sám jsem si díky setkávání uvědomil, jak bývá obtížné druhého vyslechnout, neskákat mu do řeči, neodsuzovat jeho postoj a nepovažovat ten svůj za jediný správný.“

Dobře se připravit

Farnost Ostrava-Poruba prožila ve znamení synodálních témat čtyři předvánoční týdny. „K tématu synody jsme navrhli společnou adventní přípravu – promýšlení otázek synody na osobní úrovni s možností zapojení se do pracovní skupiny v případě zájmu. Nabídky účasti na společné cestě využívají zatím tři stávající farní společenství rodin, dvě společenství maminek, společenství mladých, tři farní evangelizační buňky,“ vypočítává porubský koordinátor Pavel Kirchner. Do diskusí se zapojují i kněží, kteří se k tématům synody vracejí taky v promluvách při bohoslužbách. Pro zájemce mimo vyjmenovaná společenství porubská farnost připravila skupinu v rámci Hovorů o víře. Na sepisování závěrů je zatím brzy, podle Pavla Kirchnera už ale adventní příprava a diskuse ve společenstvích přinesly první ovoce: „Je zde možnost otevřít vědomě či nevědomě potlačená témata. Například díky zamýšlením se nad otázkou ‚naslouchat‘ se podařilo pojmenovat to, co bylo delší dobu v jednom ze společenství vnímáno jako rozdělující.“

Ve Frýdku se synodální skupinky sešly v prvních lednových dnech. Do té doby se pastorační rada snažila témata co nejlépe přiblížit. „Z dosavadní zkušenosti s průběhem těchto příprav na scházení synodálních skupinek byla, myslím, nejzajímavější diskuse v pastorační radě nad tím, jak skutečně srozumitelným jazykem představit témata i těm, kteří netvoří aktivní jádro farnosti, ale třeba jenom občas zajdou v neděli do kostela. Jak formulovat otázky, které se nás všech dotýkají, a jak přitom nepoužívat církevní termíny, které nemusí být všem srozumitelné,“ popisuje dojmy z přípravné fáze farní koordinátor Miroslav Přikryl.

Cenné ticho

Diecézní koordinátor P. Jan Czudek chce být synodálnímu dění co nejblíž. Snaží se proto některých skupinek sám účastnit. „Nejvíce na mne zapůsobilo

Covidové inovace Tříkrálové sbírky 2022: pokladničky v lékárně i králové na zavolání

Opava – Tříkrálová sbírka bez koledníků by měla být v tomto roce minulostí. Pandemie však stále trvá a ani letos nebude v ulicích tolik dětí, jak jsme byli zvyklí ve zdravých letech. Na změny se snaží Charity reagovat inovacemi, které se osvědčily již loni. Patří mezi ně především statické pokladničky rozmístěné v místech, kterými během dne projde nejvíc lidí. Boxy s logem Charity tak najdeme v prodejnách potravin nebo lékárnách. V Opavě vymysleli další novinku. Koledníky si budou zájemci objednat. Tříkrálová skupinka tak bude mít jistotu otevřených dveří.

„V loňském roce se velmi osvědčily pokladničky umístěné v různých prodejnách či na pracovištích. Možnost přispět do takovýchto pokladniček proto budou mít dárci i letos, najdete je například v některých lékárnách, v prodejnách OD TEMPO, v prodejnách Hruška, na střediscích Charity Opava, na některých úřadech i na dalších místech. Pokladničky budou vždy zřetelně označeny a zapečetěny," uvádí Charita Opava na svém webu. Seznam míst bude v období vyhrazeném sbírce (1.–16. leden) průběžně aktualizován.

Tříkrálová pohotovost

V reportáži televize Polar informovala koordinátorka Tříkrálové sbírky v Opavě o možnosti telefonické objednávky tříkrálové skupinky. „Novinkou letošního roku je Tříkrálová pohotovost. Když nám zájemci do 14. ledna zavolají na naše tříkrálové číslo 604 175 518, tak my v sobotu 15. ledna přijedeme s třemi králi a napíšeme na dveře tříkrálové požehnání K+M+M+2022," uvedla Marie Hanušová z Charity Opava.

Potkat tři krále bude možné také v konkatedrále během Tříkrálové neděle (9. ledna) po dopoledních bohoslužbách a také odpoledne od 13 do 16.30 hodin.

Pohodlnou a bezpečnou možností přispět je online koleda na stránce sbírky www.trikralovasbirka.cz. Při loňské sbírce ji využilo mnoho lidí. Touto formou se například pro Charitu Opava vybralo přes 400 tisíc korun. Možnost zúčastnit se koledy online nebo konkrétní Charitě rovnou přispět na tříkrálový účet bude možné až do konce ledna 2022.

Pavel Siuda

Koledování v čase pandemie přináší řadu omezení, ale také dobrých nápadů. Na tříkrálovou pokladničku bylo možné natrefit v trafice u kostela v Paskově. Tímto způsoben se koleduje v této obci již řadu let. Loni rozmístili paskovští koledníci pokladničky také do Lékárny U sv. Vavřince a v Dětské skupině Dumínek.
Foto: Vladimír Liška/Člověk a Víra

„Skupinky pracují s chutí"

TICHO. Nebylo ani trapné, ani napjaté, ale plánované. Každý měl tři minuty na svůj příspěvek. Někteří tento čas naplnili, jiní třeba mluvili jen minutu. Ale stejně se nechal ‚doběhnout' čas... Po prvním kole byla přestávka a znova ticho – patnáct minut. Někteří šli do kaple, jiní ven do tmy, ještě jiní si povídali. Pak jsme dokončili setkání spontánní modlitbou a asi po 2 hodinách jsme se rozešli. Tedy ticho jako prostředek. Bez něho by to byla ‚parlamentní diskuse', kdy se každý vyjadřuje ke všemu a jeden reaguje na druhého bez rozmyslu. S tichem je to spolupráce s Duchem svatým," předává diecézní koordinátor svou zkušenost.

Zatím se k němu dostávají jen dílčí zápisy. Hodně skupinek si synodální cestu naplánovalo na přelom roku. Dvě setkání stihli před Vánoci, to třetí si nechali na leden. P. Czudka těší, s jakou chutí se některé skupiny do synody pustily. Vůbec nevadí, když se mu ozvou až zpětně. „Je hodně skupinek, o kterých oficiálně nevím, pracují hezky a někdy i přijdu na koordinátory, kteří se zapomněli přihlásit nebo na to zapomněl pan farář. Nijak mě to nermoutí, spíše naopak – lidé se do toho s chutí pustili, formální záležitosti pak řeší průběžně, což je lepší, než aby to proběhlo formálně a všechno bylo zapsané." Jak P. Czudek podotýká, nejdůležitější události synodální cesty se nedějí na úrovni diecéze, republiky, Evropy nebo celé církve. „Klíčové je nastartovat synodální procesy na nejnižších úrovních – tedy ve farnostech. To je mnohem víc než závěrečné výstupy nebo finální dokumenty."

Ondřej Elbel

Fotosoutěž MŮJ SVĚT

Až do konce ledna 2022 mohou opět zaměstnanci, dobrovolníci i klienti Charit z celé České republiky posílat své snímky do soutěže MŮJ SVĚT. Fotografické klání, které přináší každoročně svědectví o náročné, ale nadějeplné práci tisíců lidí velké charitní rodiny, právě vstupuje do 14. ročníku. Patronem populární fotosoutěže je už od jejího vzniku světoznámý fotograf Jindřich Štreit,

Soutěžit se bude opět ve třech kategoriích s názvy Portrét, Život kolem nás a Jak to vidím já. První dvě kategorie jsou určeny pro zaměstnance a dobrovolníky Charit, třetí kategorie je vyhrazena výhradně klientům. Více na www.charitaopava.cz.

Zemřel Mons. Anton Otte. Rodák z Vidnavy

Scheßlitz/Vidnava – Ve věku 82 let zemřel Mons. Anton Otte – emeritní probošt vyšehradské kapituly a výrazná osobnost česko-německého porozumění a smíření. Jeho životní pouť byla završena ve středu 29. prosince 2021 v místě jeho bydliště v německé obci Scheßlitz. Její nelehký začátek je však spojen s rodnou Vidnavou. Mons. Anton Otte se narodil 15. srpna 1939 ve Vidnavě v německé rodině. Po druhé světové válce zůstala rodina v Československu, ale v roce 1946 byl jeho otec lidovým soudem odsouzen k trestu smrti. Anton Otte vyrůstal s maminkou a přes mnohé perzekuce a útlaky maturoval v roce 1957 v Jeseníku. Následně pracoval v Krnově v textilní továrně, protože mu nebylo umožněno studium na vysoké škole.

V roce 1960 se mu podařilo i s maminkou a sourozenci odejít do Německé spolkové republiky. Zde začal studovat teologii a 29. června 1967 byl vysvěcen na kněze v Bamberku. V letech 1967–1974 působil jako kněz v Ebermannstadtu a Heiligenstadtu, následně až do roku 1980 jako učitel náboženství a v letech 1980–1998 jako vězeňský kaplan v Bayreuthu a Norimberku.

Po sametové revoluci mohl opět přijíždět do Československa, kde od roku 1991 zastupoval Ackermann Gemeinde v ČR a zároveň se stal jednou z hlavních tváří česko-německého vzájemného porozumění. V letech 1993–1996 byl pověřen pastorací obyvatel německé národnosti. V roce 2001 byl jmenován nesídelním kanovníkem Královské kolegiátní kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě a v roce 2005 se stal jejím sídelním kanovníkem, v letech 2010–2011 byl děkan kapituly a 2011–2014 proboštem. Ve stejné době byl také rektorem in materialibus kostela sv. Anny na Kosoři.

V roce 1996 byl vyznamenán Řádem T. G. Masaryka. V roce 1997 obdržel od německého prezidenta Spolkový kříž za zásluhy (Bundesverdienstkreuz am Bande 1997). Dne 31. ledna 2001 ho Jan Pavel II. jmenoval papežským kaplanem. V roce 2013 obdržel Bavorský řád za zásluhy a 15. května 2015 obdržel čestné občanství města Vidnava za celoživotní přínos v rozvíjení česko-německých vztahů.

V Krnově poprvé ministroval

V diecézním zpravodaji OKNO vyšel roce 2015 s Mons. Antonem Ottem v dvojčísle 7–8 rozhovor s názvem „Nejdříve jsem mluvil o utrpení Čechů“. V něm zavzpomínal na své dětství na Jesenicku, studium na gymnáziu i zapojení do „budování socialismu“ v Krnově. „Rok 1957 byl na škole v Jeseníku dost přísný na ty posudky a doporučování ke studiu na vysoké škole. Bylo nás jedenáct, které nedoporučili. Jeden spolužák nedostal doporučení, protože jeho tatínek byl ‚kapitalista‘. Měl malou řemeslnou dílnu a zaměstnance. Ostatní se v dalších letech aspoň dostali na nástavbové školy. U mě byl důvod nedoporučení nepříznivý postoj naší rodiny k tehdejšímu režimu. V posudku jsem měl napsáno, že se mám zapojit do budování socialismu. Hledal jsem práci. Zkoušel jsem sehnat místo v nějakém hotelu, muzeu a na poště, abych uplatnil svou jazykovou vybavenost. Ale ani to jsem nemohl. Nakonec jsem našel místo v Krnově. Pomohli mi příbuzní, strýček, bratranec moji maminky pracoval v Karnole. Dělal jsem tam vážiče barev. Byla to špinavá práce od šesti do dvou odpoledne. V továrně jsem se stihl ještě vysprchovat a zbytek dne jsem se mohl zapojit do života krnovské farnosti,“ uvedl Anton Otte v rozhovoru.

Hovořili jsme také o vzpomínkách na místní kněze a farníky. „Jako mladý kluk jsem se snažil být ve farnosti trochu aktivní. Dostal jsem se do kontaktu s kněžími. Tehdy zde sloužili pan farář Antonín Kupka a kaplani Muzikář a Homola. V minoritském klášteře jsem poznal Heinricha Pontu, který se staral o minoritský kostel i poutní místo Cvilín. U minoritů jsem také poprvé v Krnově ministroval. Patřil jsem do té party, co ministrovala a zapojovala se do různých brigád nebo poutí, které farář Kupka organizoval.“

Anton Otte zažil také komunistické vyšetřování.Nejtěžší byl pro něj výslech v ostravské věznici. „Snažili se ze mě dostat výpověď, abych potvrdil nějaké nepravdy. Hlavní problém byl v tom, že mařímе církevní dozor tím, že jsme schovávali do minoritského kláštera kněze, kteří neměli státní souhlas, a my jsme jim umožnili zpovídat při poutích Cvilíně. Dávali jsme jim něco k jídlu a pití. Heinricha Pontu odsoudili na pět let do vězení. Po propuštění se musel hned vystěhovat do Vídně, kde jsem se s ním později v minoritském klášteře setkával při svém studiu. Mohli jsme tak obnovit své přátelství, které trvalo až do konce jeho života.“

Se svými vzpomínkami se Mons. Otte podělil také s redaktorem Josefem Beránkem. Knihu rozhovorů s názvem „Vzdálená Evropa?“vydalo v roce 2018 nakladatelství Vyšehrad. Kniha je k dispozici také na Google Books v online verzi.

Pavel Siuda

Salesiáni se rozloučili s P. Aloisem Hurníkem

Ostrava – Jen tři dny po svých 86. narozeninách zemřel v pondělí 20. prosince 2021 skromný a nenápadný salesián P. Alois Hurník. Zádušní mši svatou v den pohřbu v pondělí 27. prosince celebroval biskup ostravsko-opavský Martin David v kostele sv. Josefa (Don Bosko). Ostatky zemřelého byly uloženy do salesiánského hrobu na hřbitově ve Slezské Ostravě.

P. Alois Hurník měl v sobě salesiánskou hravost i v pokročilém věku. V lednu roku 2020 si zahrál roli papeže Františka na salesiánském plese. Scénka byla inspirována filmem Dva papežové.

Na kněze, který byl jen o rok starší než papež František, zavzpomínal v nekrologu ředitel salesiánské komunity v Ostravě P. Jiří Caha, SDB.

„Měl jsem tu čest s Lojzíkem v nemocnici mluvit ještě v sobotu, den po jeho 86. narozeninách, vyřídit pozdravy, číst mu blahopřejné SMS zprávy. Když jsem řekl slovo Zprávy (myslel jsem SMS), tak se ptal, zda prezident jmenoval celou vládu. Stále se zajímal o dění kolem sebe.

Lojzík byl salesián, se kterým jsem prožil nejvíce let v komunitě. Nejdříve nás provinciál Benno Beneš dal dohromady na 5 let v Plzni, kam Alois byl poslán v roce 1992 z klidného farářského fleku ve Slaném u Prahy, aby se stal ředitelem v mladé komunitě v Plzni, kde se budovalo salesiánské dílo na zelené louce. To mu tehdy bylo již 56 let a šel do toho jako pravý salesián s pokorou a odvahou. Když jsme ho s Jožkou Mendelem vytočili, tak jsme slyšeli: ‚Térem namazaný…neštvěte mě!‘ Pak ale brzy vychladl a omlouval se. Byl vždy a všude komunitním odborářem a ombudsmanem.

Zaměstnanci, spolupracovníci, mladí u něho nacházeli zastání, když my, tehdy mladí salesiáni, jsme byli patrně příliš dynamičtí. Když se v Plzni jako ředitel dobře zaběhl a Plzeň byla výkladní skříň provincie, tak se v roce 1999 hledal ředitel do Ostravy, kde vládly neutěšené poměry a nikdo tam nechtěl. Lojzík se smiloval nad provinciálem Johnym Komárkem a rozhodl se přestěhovat z pohodové Plzně. Jeho rozhodnutí jsme v Plzni komentovali, že je ‚naivní charismatik‘.

Lojzík to vůbec neměl v Ostravě jednoduché, ale postupně do komunity vnesl zklidnění, řád a komunikaci. Já jsem ho pak z Plzně v roce 2004 následoval a již jsem přišel do celkem klidné fungující komunity. Lojzík byl velkým čtenářem literatury a odběratelem knížek z Portálu a dělal tím distributorovi Dědkovi radost. Rád nosil trička Starých pák. V ostravském domě byl šiřitelem klidu a laskavosti. Před dvěma roky si na plese ve scénce Dva papežové zahrál životní roli Františka, kterému byl myslím nejen vizuálně a charakterově podoben, ale dokonce se oba narodili 17. 12. s tím, že papež o rok později.

Termín svého odchodu na věčnost Lojzík sladil s mladšími předskokany, salesiány, bratranci z rodné Polanky nad Odrou: Jendou Hurníkem († 19. prosince 2018) a Václavem Hurníkem († 26. prosince 2020), zvanými Bič Boží a jeho Stín. A tak se tři králové sešli, aby se poklonili Králi.

Lojzíku, díky za společná léta v komunitě, za tvou trpělivost a pochopení. Pozdravuj nebeského Předsedu vlády, všechny ministry a hlavně Dona Boska, náměstka ministra školství, mládeže a tělovýchovy.

P. Jiří Caha,
ředitel komunity v Ostravě

Česká biskupská konference nabízí pro lidi ve službách církve

Naučte se, jak na vztahy, sociální sítě, financování církevních projektů a mnoho dalšího

jednodenní kurzy, prezenčně nebo on-line, dotované ceny

3 tipy na úspěšné kurzy, na které se „stojí fronta“:

- ☒ **Řešení konfliktních situací a emočně náročných rozhovorů**, *lektor Mgr. Aleš Bednařík*
- ☒ **Komunikace na sociálních sítích**, *lektor Jen Zápotocký*
- ☒ **EU – příležitosti, které přináší a jak je využít?**, *lektoři Ing. Jiří Krist a PhDr. Marie Váňová*

Kompletní nabídku a obsahy kurzů najdete na
www.cirkev.cz/vzdelavani

ČESKÁ BISKUPSKÁ KONFERENCE

Rezervujte si svůj kurz co nejdříve (kapacita omezena):
e-mail: vzdelavani@cirkev.cz
telefon: +420 220 181 305

Jak Charity využijí dary Tříkrálové sbírky?

„Každá koruna pomáhá“ zní slogan Tříkrálové sbírky. Slovní hříčka myslí nejen na samotné koledníky, kteří s papírovými korunami na hlavách prosí o dary do pokladničky, ale i na vlastní finanční výnos. Jednotlivé Charity již během roku pečlivě zvažují, jaké záměry vykoledovanými penězi podpoří. Plány Charit se odvíjejí od zkušeností z minulých let. Větší Charity plánují utratit miliony korun, menší počítají se statisícovými projekty. Každá darovaná koruna se však nejdřív rozpočítá podle klíče, který byl stanoven při založení tradice Tříkrálové sbírky. Na místní projekty jde 65 % z výnosu. Na velké diecézní projekty se odvádí 15 % sbírky, 10 % putuje do krizového fondu na mimořádné události a pomoc v zahraničí, 5 % využije na celostátní projekty Charita Česká republika a zbylých 5 % tvoří zákonné režie sbírky. Aby se jednotlivým Charitám podařilo uskutečnit jejich záměry, musí být výsledek sbírky vždy aspoň o třetinu vyšší než potřebná částka.

Letos se koleduje od 1. do 16. ledna 2022.

CHARITA BOHUMÍN
Podpora péče o seniory v Domově pro seniory U Kaple v Dětmarovicích – 200 000 Kč.

CHARITA ČESKÝ TĚŠÍN
Aktivizační zahrada pro společné setkávání seniorů – 150 000 Kč;
Zážitkové výlety pro rodiny – 40 000 Kč.
Bezbariérové prostory v Charitním centru pro seniory – 410 000 Kč.

CHARITA FRENŠTÁT P. RADHOŠTĚM
Podpora a rozvoj paliativní péče – 225 000 Kč;
Aktivní senior – Podpora aktivizačních činností pro seniory – 175 000 Kč.

CHARITA FRÝDEK-MÍSTEK
Doučování v Charitě Frýdek-Místek – 300 000 Kč;
Podpora mobilní hospicové péče – 90 000 Kč;
Mobilní terén – 200 000 Kč;
Rekonstrukce Domu pokojného stáří – 600 000 Kč;
Tréninkový byt pro osoby s duševním onemocněním – 110 000 Kč.

CHARITA HLUČÍN
Pořízení nových kompenzačních pomůcek – 200 000 Kč;
Podpora péče o nemocné a umírající v Charitní ošetřovatelské službě – 300 000 Kč;
Vytvoření projektu stavby nové sociálně terapeutické dílny – 300 000 Kč;
Oprava a údržba budovy domova pro seniory – 300 000 Kč.

CHARITA HRABYNĚ
Rekonstrukce budovy a terasy Charity Hrabyně – 380 000 Kč.

CHARITA JABLUNKOV
Rekonstrukce a bezbariérovost Denního stacionáře sv. Josefa – 210 000 Kč;
Nákup automobilu a podpora provozu Charitní pečovatelské služby – 160 000 Kč;
Realizace živé zahrady v Centru pomoci sv. Rafaela – 170 000 Kč;
Příprava na budoucí výstavbu pobytové služby – vytváření finanční rezervy – 250 000 Kč.

CHARITA JESENÍK
Výstavba Denního stacionáře Šimon – 400 000 Kč.

CHARITA KOPŘIVNICE
Přímá sociální výpomoc – 70 000 Kč;
Podpora péče o seniory v terénní službě – 400 000 Kč;
Nákup automobilu – 90 000 Kč.

CHARITA KRNOV
Zajištění dovozu kompenzačních pomůcek, elektrických polohovacích lůžek do domácností uživatelů – 300 000 Kč.

CHARITA NOVÝ JIČÍN
Humanitární pomoc osobám v tíživé životní situaci – 30 000 Kč;
Fond Kroužky – 30 000 Kč;
Podpora půjčovny kompenzačních pomůcek – 50 000 Kč;
Aktivity charitního rodinného klubu Hnízdo – 25 000 Kč;
Nákup vozidla – 300 000 Kč.

CHARITA ODRY
Obnova vozového parku – 300 000 Kč;
Nové příležitosti a rozvoj služeb – 150 000 Kč;
Práce s lidmi bez přístřeší – 50 000 Kč.

CHARITA OPAVA
Podpora péče o seniory v charitních terénních službách (Charitní pečovatelská služba, Ch. ošetřovatelská služba, Ch. hospicová péče Pokojný přístav) – 200 000 Kč;
Rozvoj chráněného bydlení v Jarkovicích – 1 200 000 Kč.

CHARITA OSTRAVA
Plynofikace a rekonstrukce kotelny v hlavní budově Charity sv. Alexandra – 260 000 Kč;
Podpora Šatníku Charity Ostrava – 60 000 Kč;
Podpora Charitního střediska sv. Kryštofa – mobilní hospic – 100 000 Kč;
Rekonstrukce zázemí pro sociální rehabilitaci Charitního střediska sv. Lucie – 200 000 Kč;
Obnova vybavení kuchyně v Hospici sv. Lukáše – 100 000 Kč;
Vybavení dětského hřiště v Charitním domě sv. Zdislavy – 80 000 Kč;
Rekonstrukce podkroví v Charitním domě sv. Václava – 500 000 Kč.

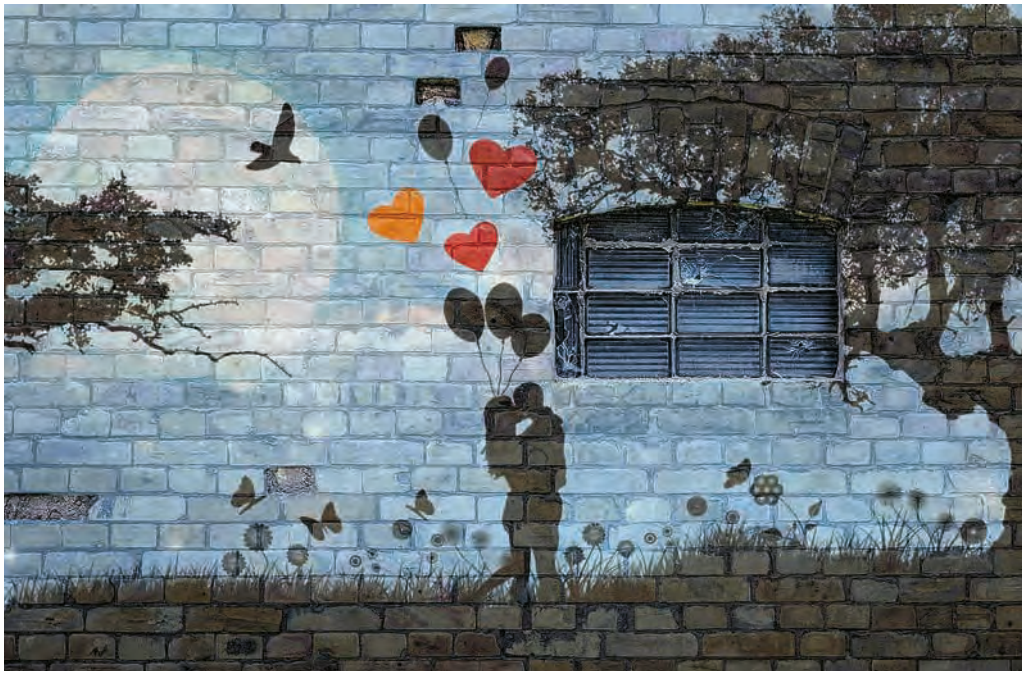
CHARITA STUDÉNKA
Údržba a rozšíření zdravotních a kompenzačních pomůcek v půjčovně – 50 000 Kč;
Finanční podpora volnočasových aktivit dětí z obcí, kde se sbírka realizuje – 20 000 Kč;
Výstavba nové budovy – Domu sv. Jáchyma – 500 000 Kč.

CHARITA SV. MARTINA
Provoz půjčovny – 110 000 Kč;
Podpora péče o seniory v pečovatelské službě – 110 000 Kč.

CHARITA TŘINEC
Údržba a rozšíření kompenzačních pomůcek v půjčovně – 100 000 Kč;
Terénní práce – 200 000 Kč.

Miniseriál představí práci Centra pro rodinu

Nezisková organizace Centrum pro rodinu a sociální péči, z. s., již 28. rokem na Ostravsku a okolí podporuje rodiny, manželství, mezilidské vztahy, děti a mladé lidi se zdravotním postižením a pečující osoby.

Fandíme rodině!

Spokojená rodina není samozřejmostí! Holka nebo kluk, rodina nám není fuk! To jsou hesla, kterými se při své práci řídíme v rámci Střediska RODINA. Vnímáme důležitost rodiny jak pro každého jejího člena, tak pro rodinu jako celek i pro celou společnost. Poskytujeme podporu rodin již před jejich vznikem i v průběhu trvání vztahů; podporujeme vztahy mezi manželi, rodiči i dětmi. Realizujeme preventivní programy na školách na prvním i druhém stupni, organizujeme přednášky, kurzy a poskytujeme Poradnu pro vztahy a rodinu, nabízíme rodinné konzultace a mediace.

Aktivity připravujeme také pro seniory s cílem rozvoje jejich společenských kontaktů a prevenci osamělosti. Velká část aktivit je věnována pěstounům, poručníkům a dětem v pěstounské péči.

„Žít běžný život“ – pro někoho nudná fráze, pro jiného zázrak! Pomoc dětem a mladým lidem se zdravotním postižením je cílem celého Střediska VÝZVA. Pro usnadnění života dětí a lidí s handicapem, nabízíme a poskytujeme následující sociální služby: odborné sociální poradenství RODINNÝ PRŮVODCE, odlehčovací služba RESPIT, osobní asistence OASA a sociálně aktivizační služba BRÁNA. Dalšími aktivitami Střediska Výzva jsou REHAST – rehabilitační asistence v domácím prostředí a půjčovna pomůcek (polohovacích, rehabilitačních, kompenzačních a sportovních).

Poradnu pro vztahy a rodinu mohou využít klienti od 16 let, kteří prožívají těžkosti ve vztazích.

V rámci „miniseriálu“ vám budeme představovat nabídku našich služeb, které můžete využít i vy.

Jako první vám představujeme:

Poradna pro vztahy a rodinu

Již delší dobu žijeme v době plné nejistoty s různými druhy obav. K duševní pohodě nepřispívá ani skutečnost, že řada aktivit, které nám zajišťovaly rozmanitost života, nás z ničeho nic stáhly do našich domácností.

Doba, která nepřeje společenským kontaktům, nahrává často mezilidským i osobním problémům. A proto jsme tady my – Poradna pro vztahy a rodinu.

Naše služba je určena každému ve věku od 16 let, kdo prožívá těžkosti ve vztahu k druhým nebo k sobě samému a má pocit, že si s nimi neporadí sám. Nabízíme podporu při jejich zvládání jak jednotlivcům, tak párům.

Možná jsme tu tedy i pro vás. V takovém případě se na nás neváhejte obrátit. Každý všední den od 8 do 14 hodin nás můžete kontaktovat na telefonním čísle 775 244 291, kde vám pomůžeme dojednat schůzku s jedním z našich poradců.

Pokud pomoc nepotřebujete, těší nás to. Pokud ji oceníte, budeme poctěni, když ji najdete u nás.

Více informací o naší činnosti se dozvíte na www.prorodiny.cz.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

P. Mgr. Jan Slavík
Stará Ves nad Ondřejnicí. Farní č. 10, 739 23
tel. 591 143 739, mobil: 731 625 718
http://dcm.doo.cz, **stara.ves@razdva.cz**
DCM, e-mail: **dcm@doo.cz**, 596 116 522, kl. 238

Přihlašování na Celostátní setkání mládeže!

Srdečně Tě zveme na Celostátní setkání mládeže, které proběhne v létě 9. 8.–14. 8. 2022 v Hradci Králové. Přihlašování je spuštěno! Neváhej a přihlas se!

Informace o setkání a https://celostatnisetkanimladeze.cz/

VKH Ostrava

Společenství VKH Ostrava zve všechny mladé lidi ke spolčenému setkání na studentské mši svaté v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Ostravě-Pustkovci. Setkání probíhají každý týden, vždy v úterý od 19.00.

VKH Ostrava je společenství mladých lidí, kteří studují vysokou školu nebo nedávno absolvovali. Společně těžíme ze sebe to nejlepší! Mladým lidem nabízíme kromě společenství možnost duchovního růstu, ale také čas pro sebevzdělávání či zábavu.

Informace k aktuálnímu dění na www.vkhostrava.cz, nebo na jejich facebooku či instagramu.

CENTRUM PRO RODINU A SOCIÁLNÍ PÉČI

Bc. Marek Schneider
Kostelní nám. 1, 728 02 Ostrava 1
tel.: 734 435 135
e-mail: cpr@doo.cz www.prorodiny.cz
facebook: fb.com/prorodiny

Kurz o rodičovství a výchově

17.00–21.30

Místo konání:

Třanovice – 13. 1.–10. 3. 2022

Chotěbuz – 18. 1.–15. 3. 2022

Palkovice – 18. 1.–15. 3. 2022

Přihlášky: izajickova@prododiny.cz, tel. 777 313 141.

Kurz je zdarma, avšak kapacita míst je omezena, proto se přihlašujte!

13. 1. Odpolední seminář pro ženy

17.00–20.00, Pastorační středisko minoritského kláštera v Opavě

Téma: Tentokrát nejen o výchově aneb sourozenecké konstelace – Mgr. Irena Smékalová

Cena: 250,- Kč

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617.

5. 2. Duchovní obnova pro muže v Opavě

9.00–17.30 v Opavě, v klášteře Marianum, Rooseveltova 47

Téma: Koroze duchovního života – P. Vítězslav Řehulka

Cena: 300,- Kč (oběd, lektorné, nájem sálu)

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617.

27.–30. 1. Expedice Arctos

Dobrodružná výprava pro otce s dětmi od 7 do 12 let

Základnou pro expedici bude: Salesiánská chaloupka Annaberg na Anenském vrchu, Andělská Hora 225.

Cena za pobyt pro otce s 1 dítětem: 2.700,- Kč, případně další dítě +1200 Kč (výjimečně).

Pro více informací a přihlášky: dobrodruzstvi@prorodiny.cz

Pozvánky pro seniory

13. 1. Akademie pro třetí věk

od 9.00, lektor P. Mgr. PhLic. Lukáš Engelmann přednáší téma: Práce s emocemi.

KATECHETICKÉ A PEDAGOGICKÉ CENTRUM

Biskupství ostravsko-opavské
KATECHETICKÉ A PEDAGOGICKÉ CENTRUM

Mgr. Šárka Koflerová
http://kpc.doo.cz, kpc@doo.cz
www.facebook.com/ostravakpc
tel. 596 116 522 kl. 235; 731 136 051

Fratelli tutti

Sobota 22. 1. 2022 | 9.00–13.00 | ThLic. Petr Smolek

Účastníky semináře čeká představení encykliky papeže Františka o bratrství a sociálním přátelství, debata o důrazech v českém prostředí a podněty pro katechezi. Seminář se uskuteční v budově biskupství v Ostravě a je zapotřebí se na něj přihlásit do 20. 1. 2022 na www.doo.cz/prihlaska.

Duchovní obnova s Českým katolickým biblickým dílem

Čtvrtek 20. 1. 2022 od 18.00 – neděle 23. 1. 2022 do 13.00 |

doc. Petr Chalupa, Th.D. a PhDr. Marie Klašková

Zveme všechny zájemce na duchovní obnovu s Českým katolickým biblickým dílem. Tématem je Povolání. Účastníci budou mít možnost pracovat s biblickými texty, diskutovat a sdílet zkušenosti z katechetické praxe. Součástí programu je příležitost k účasti na mši svaté, modlitba a adorace.

Duchovní obnova se koná v Exercičním domě v Českém Těšíně. Za ubytování a stravu se platí 1 920 Kč a účastnický je poplatek 350 Kč. Duchovní obnova se uskuteční v závislosti na vývoji protiepidemických opatřeních. Je potřeba se přihlásit do 18. 1. 2022 na www.doo.cz/prihlaska.

Křesťanství pro současnost – kurz vedení diskuze metodou Filosofie pro život

13.–15. 2. 2022 | 13.–15. 3. 2022 | 22.–24. 5. 2022 |

doc. PhDr. Ludmila Muchová, Ph.D.

Chcete ve vyučování s dětmi promýšlet křesťanské učení a morálku v konfrontaci se životem v současné společnosti? Chtěli byste umět dobře vést diskuze? Chcete, aby děti přemýšlely kriticky, tvořivě a angažovaně?

Kurz se koná v Exercičním domě v Českém Těšíně, a to v závislosti na vývoji protiepidemických opatřeních. Je akreditován MŠMT ČR a pro kněze a katechety s platnou kanonickou misí v naší diecézi je zdarma, jinak je kurzovné na všechny tři části 2 500 Kč. Exercičnímu domu se platí ubytování a strava.

Přihlašujte se do 11. 2. 2022 na http://www.doo.cz/prihlaska.

Programy Poselství křesťanských Vánoc

Máme radost, že se i přes nepříznivou epidemickou situaci uskutečnily na některých základních školách vstupy do výuky s vánočními programy. Děkujeme všem, kteří vnesli v této době do škol radostné poselství Vánoc!

ODBOR ŠKOLSTVÍ

Kostelní nám. 1, 728 02 Ostrava,
mzegzulkova@doo.cz
http://skolstvi.cirkev.cz
tel. 596 116 522 kl. 236

Nové učebny na ZŠ sv. Zdislavy za 15,5 milionu

Žáci mají v nových učebnách moderní pomůcky. Foto: Miluše Goldová

Základní škola sv. Zdislavy v Kopřivnici prochází postupnou modernizací. Na rekonstrukci a nové vybavení učeben bylo za poslední tři roky proinvestováno téměř 23 milionů korun. Podstatnou část prostředků získala škola z fondů EU.

V roce 2018 škola uspěla s projektem na stavbu výtahu, modernizaci učeben a počítačové propojení tříd. První etapa vyšla na 7,2 milionů korun. Druhá etapa s rozpočtem 15,5 milionů korun zahrnovala rozsáhlou přestavbu suterénních prostor, vybudování nových učeben, skladu, šaten a kabinetu pro učitele. Ve škole se pracovalo od dubna do konce listopadu. Nové prostory ve čtvrtek 2. prosince požehnal apoštolský administrátor biskup Martin David.

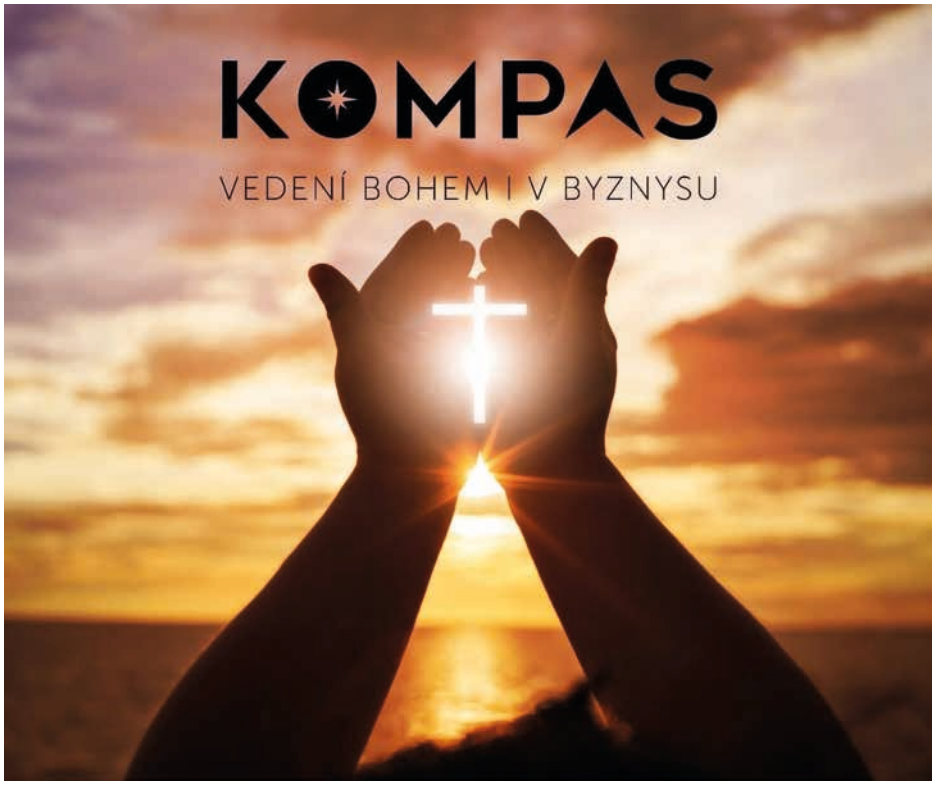
„V suterénu školy vznikla nová učebna dílen včetně přípravny, skladů a šaten, dále polytechnická učebna a sociální zařízení. Ve 2. patře školy byla vybudována učebna jazyků s přilehlým kabinetem. Firma provedla také hydroizolaci obvodového zdiva. Z prostředků Biskupství ostravsko-opavského a evropských fondů bylo díky projektu proinvestováno přes 15,5 milionu korun," upřesnil ředitel školy Pavel Janek.

Mnohamilionová investice by nebyla možná bez zázemí, které škole poskytuje její zřizovatel. „Velmi si cením přístupu biskupství, které do budovy investuje nejen finanční prostředky jako spoluúčast při financování projektu, ale pomáhá svým školám i personálně," oceňuje ředitel školy Ing. Pavel Janek a dodává, že opakovaně uspěli s podáním projektu díky profesionální práci projektové manažerky Dagmar Jiskrové a stavebního dozoru referenta odboru hospodářské správy Pavla Reiského. „Máme servis podobný a v mnohém lepší jako státní nebo obecní školy. Tomu jsem hodně rád, protože ze zkušenosti církevních škol v jiných diecézích vím, že mnozí ředitelé velmi strádají," dodal ředitel školy.

Jana Praisová

KOMPAS – nabízí společenství a modlitbu

Shánět zakázky, zaměstnávat lidi, platit daně a rozvíjet firmu. To vše patří k běžným starostem manažerů velkých firem, podnikatelů i drobných živnostníků. Ve všech těchto kategoriích většího i menšího byznysu se pohybují křesťané. Stejně jako v celé naší společnosti patří k menšině. Se svými morálními hodnotami a životními postoji se mnohdy mohou cítit osamoceni. Bezpečné místo pro sdílení své víry a zkušeností z podnikání před lety chybělo Jiřímu Jemelkovi, který podniká jako firemní konzultant a lektor. Stál u zrodu zapsaného spolku KOMPAS Křesťanský podnikatel, který z Olomouce zamířil v posledních letech do většiny velkých měst v České republice. Klub pod značkou Křesťanský podnikatel vznikl nedávno také v Ostravě. U jeho zrodu byl Marek Chvátal – projektový manažer KOMPASU, který aktivity spolku koordinuje z Olomouce. Příští setkání bude ve čtvrtek 20. ledna v kostele Svatého Ducha v Ostravě-Zábřehu. O tom, jak KOMPAS vznikl, jaké je jeho poslání a co vše již nyní nabízí, se podělil se čtenáři OKNA.

Název společnosti: KOMPAS Křesťanský podnikatel, z. s. Předmět podnikání: pořádání duchovních cvičení a odborných seminářů. Cílová skupina: křesťané z řad obchodníků, manažerů, podnikatelů a osob samostatně výdělečně činných. Sídlo: Olomouc. Oblast působení: Česká republika.

Jak dlouho již KOMPAS funguje?

Kompas funguje okolo 10 let. Dlouhou dobu fungoval neoficiálně. Před 4 lety jako zapsaný spolek. Už jsme tedy nezisková organizace. Dříve KOMPAS nabízel jednou do roka duchovní obnovu a setkávání příznivců v Praze a v Olomouci. To bylo všechno. Dnes po těch 4 letech už děláme 3 duchovní obnovy do roka, jsme zastoupeni v 10 městech, kde se setkáváme, děláme jednu konferenci do roka a 5 až 10 odborných seminářů ročně. Společně se modlíme online každou středu a každý pátek. Nabízíme online odborné poradenství pro toho, kdo je potřebuje, a další a další služby. Je toho mnohem víc. To je ta zásadní změna za ty čtyři roky.

Pro koho je KOMPAS určen?

Předmět „podnikání“ je pořádání duchovních cvičení a odborných seminářů, které nabízíme křesťanským podnikatelům. Jsou to křesťanští obchodníci, manažeři, podnikatelé a samostatně výdělečné osoby. Z toho skládáme to slovo KOMPAS. To chci zdůraznit, aby si někdo neřekl, že je zaměstnanec, přitom dělá ředitele v nějaké firmě, že tam nepatří – tak i ten tam patří. To je manažerská pozice. Všechny ty podnikavé duše zveme k sobě. Křesťan – minimálně je to myšleno v tom ekumenickém duchu. Založili jsme to jako katolíci a ty akce se organizují v prostorách, kde se pohybují katolíci. Ale je přirozenou součástí toho, že se scházíme napříč církvemi. Patří mezi nás lidé, kteří se vnímají jako křesťané, i když třeba nejsou ještě pokřtěni. To jsou jednotky, ale i pro ně tady jsme.

Kdo KOMPAS založil a co jej k tomu vedlo?

Iniciátorem a zakladatelem platformy pro podnikající křesťany je Jiří Jemelka. Chtěl vytvořit prostor pro podnikatele, kde by měli možnost pro sdílení víry i profesních záležitostí. On sám se cítil sám. Ve farnosti není každý podnikatel. Na vytvoření platformy spolupracoval s jezuitou Josefem Čunkem, SJ. Cílem bylo lidi z byznysu spojovat. Organizovali pro ně setkání na Moravě a v Praze a snažili se tu myšlenku oživit. Jiří Jemelka to vše dělal ve zbytku svého volného času. Při jeho velké rodině a poměrně velké firmě to bylo pro něj dost náročné. Měl jsem možnost jej více poznat před pěti lety při své novinářské práci. Připravoval jsem tehdy pro Proglas reportáž, která mapovala jeden den v jeho profesním životě. Přitom jej napadlo, zda bych nemohl někdy přijít pomoc moderovat nějaké jejich setkání. Po roce spolupráce jsme se shodli na tom, že pro rozvoj KOMPASU se musí projektu věnovat výrazně více času, aby to bylo efektivní. Nově založenému spolku jsem začal věnovat skoro tři dny v týdnu. Dnes pro Proglas pracuji už jen jako externista a KOMPAS je jediný a největší projekt, kterému se věnuji.

Kolik lidí využívá vaše služby?

Odpovím složitě. Jak je ta nabídka pestrá, tak si každý vybere to, co mu zrovna vyhovuje. Maily, které rozesílám v pozvánkách, tak těch je přes 800. Ale zdaleka to nejsou aktivní lidé. Jsou to lidé, kteří se nechávají zvát na naše akce, líbí se jim ta myšlenka a sem tam se někde objeví.

Dnes můžu říct, že okolo 100 lidí je aktivních. Jsou to lidé z celé republiky, kteří se někde na akcích objevují pravidelně. V deseti městech nyní působí KOMPAS kluby. Projel jsem ke konci roku devět měst a sešel jsem se asi se 70 lidmi.

Na podzimní duchovní obnovu bylo přihlášeno 90 zájemců včetně dětí. Tuto akci děláme pro celé rodiny. Nakonec jich kvůli nemocem a karanténám tolik nepřijelo.

Jaké jsou podmínky pro členství?

My fungujeme tak, že každý může přijít na cokoliv, co děláme, aniž by musel být členem. Být členem – z toho neplynou nějaké benefity. Člen KOMPASU spíše přijímá výzvu, že bude spolek podporovat svou službou a financemi, nakolik může. To znamená členským příspěvkem, modlitbou a angažovaností. Ty kluby po republice fungují díky tomu, že tam jsou aktivní členové, kteří osloví druhé. Jsou to klíčoví lidé. Fungují na dobrovolné bázi a mnozí z nich jsou členové. Aktuálně má KOMPAS 46 členů, kteří spolek finančně podporují a mají právo na členské schůzi rozhodovat o jeho směřování. Je to spíše pro ně výzva než benefit. Oni do toho spíše dávají, než dostávají. Ale po čase se jim to vrací. Je to taková dlouhodobá investice.

Z jakých jsou podnikatelských oborů?

To zastoupení je pestré. Jsou to lidé, kteří podnikají ve službách, např. gastronomii nebo ve stavebnictví. Máme mezi sebou pojišťovací makléře, finanční poradce. Majitele firmy, která vyrábí bazény. Pak jsou to účetní, daňoví poradci, zemědělci, lidé z maloobchodu, např. papírnictví a květinářství. Manažeři ve velkých firmách a koncernech, manažeři, co budují týmy a vedou IT. Máme mezi členy a sympatizanty i drobné živnostníky i důchodce.

Čím podnikatelé toto společenství přitahuje?

První pocit je ta osamocenost, že ten člověk se nemá s kým sdílet. Co je mnohem důležitější – získají bezpečný prostor pro sdílení. Kdy se můžete před ostatními otevřít s tím, co prožíváte, jak to prožíváte, a ti ostatní vás pochopí. Protože když já jako křesťan řeším něco se zaměstnancem, tak oni mě pochopí jako křesťané. Máme mezi sebou zkušené lidi, kteří mají spoustu věcí za sebou.

Mohou se společně modlit. Ale to klíčové je budování vztahu. Není to o uzavírání smluv. Ale aby budovali vztahy. My se staráme o to, aby se ti lidé poznali a navázali vztah, aby na sebe mysleli, aby se podporovali, aby se za sebe modlili. Nabízíme jim to, co jim v tom byznys prostředí chybí. Možnost propojit byznys – takových možností existuje spousta. Ale propojit se lidsky, to tu není. Lidé se na našich setkáních mohou otevřít. Nikdo je nebude posuzovat. Buduje se vzájemnost a důvěra. Otevírají svá srdce a sdílejí mezi sebou své úspěchy i nezdary.

Web KOMPASU krestanskypodnikatel.cz a facebook www.facebook.com/krestanskypodnikatel.

Organizujete i online modlitby. Jak to funguje?

Scházíme se online na Webexu napříč republikou, abychom se společně modlili. Jsme si jistí, že bez Božího požehnání je naše úsilí marné. Obracíme se k Bohu při ranní modlitbě růžence ve středu v 6.45. V pátek v 6.30 čteme spolu Písmo, chválíme Boha, děkujeme mu a prosíme ho. Tuto ranní modlitbu uzavírá litanie ke ctihodným a svatým podnikatelům.

A duchovní obnovy?

Dvakrát do roka organizujeme vždy v lednu v Kostelním Vydří a v červenci u Strakonic tzv. Dny ticha. Je to duchovní obnova, kdy celé čtyři dny prožíváme v tichu. Všichni jsou ubytování po jednom. Roste o to zájem. Zatím byla průměrná účast okolo 12 až 15 lidí. Letos už 22 lidí. Účastníci se vrací a přitahuje je to. Nabízíme Boží věc, která má hodnotu. Je to nejoblíbenější akce. Je nabídka společného programu – mše svatá, dopolední setkání v kapli, odpoledne adorace, večer pak nešpory, kompletář. Ale když se někdo rozhodne, že ráno odejde a celý den bude v přírodě, tak má možnost to využít. Mají absolutní volnost využít ten čas, jak chtějí. Klíčové setkávání této duchovní obnovy je večerní sdílení před kompletářem. Hodina, při níž je prostor ostatním říct, co v těch dnech prožívají. V nabídce je možnost osobního rozhovoru během dne. K dispozici jsou kněží, je příležitost ke svátosti smíření. Také stravování je tam dobrovolné. Někteří si s sebou vezmou jen chleba a mají ten pobyt spojený s postem. Lidí, kteří se chtějí během této duchovní obnovy postit, přibývá. V dušičkovém týdnu zveme celé rodiny s dětmi na duchovní obnovu do kláštera Vranov u Brna. Tam se silentium nedrží.

A působení KOMPASU na Ostravsku? Jaká máte plány?

Jsme ve stadiu, kdy znám v Ostravě 7 nebo 8 lidí, které znám a kteří znají KOMPAS klub a chtějí jezdit na naše akce. Dali jsme si pravidlo, že každý třetí čtvrtek v měsíci se v Ostravě sejdeme v 8.30 na mši svaté v kostele Sv. Ducha v Zábřehu. Pak se setkáme v sále Jana Pavla II. Nejbližší setkání bude 20. ledna 2022. Chceme otevřít téma „Můj čas pro druhé“ – jak ho vlastně využívám, věnuju, v dobrém i zlém. Ať už je to čas pro druhé v tom smyslu, že pro ně něco dělám. Je to byznys, nebo jsem dobrovolník? Dávám do toho moc a pak nemám čas na sebe? Bude to spíš o tom vzájemném sdílení. Chceme pozvat i lidi, kteří jsou z Ostravska. Je to pro ně a ještě třeba neví, že existuje KOMPAS. Proto chceme rozhodit sítě všude, abychom tyto lidi zachytili a poznali a mohli vytvářet to společenství. Termín každý 3. čtvrtek v měsíci bude pravidlem pro další setkávání klubu KOMPASU v Ostravě.

A jaký je potenciál dalšího rozvoje KOMPASU?

Dělali jsme si zevrubný odhad. V České republice se 2 miliony přihlásily ke křesťanství. Z toho bude asi 20 až 40 tisíc lidí, kteří jsou naše cílovka. To znamená, že jsme opravdu velmi na začátku. Máme 800 adres, ale spousta lidí o nás vůbec neví. Kdyby byl veliký zájem, tak máme dost schopných lidí, aby mohl být v každém městě KOMPAS klub. Za 10 let jich možná bude 150. Máme cíl příští rok založit dalších minimálně 10 KOMPAS klubů a fór.

Děkuji za odpovědi.

Pavel Siuda

Společná modlitba je svědectvím jednoty

Již více než 100 let rezonuje v křesťanských církvích touha po jednotě. Věřící různých denominací spojuje přes mnohé rozdíly v nauce společná víra v Boha, Písmo a modlitba. První ekumenická iniciativa se datuje do roku 1846 v Anglii, kde vzniká Evangelická aliance. Aliančním týden modliteb zve k modlitbě křesťany evangelických a evangelikálních církví vždy v druhém celém lednovém týdnu. Na něj vzápětí navazuje Týden modliteb za jednotu křesťanů. Jeho kořeny sahají do roku 1908. S návrhem oktávu modliteb mezi 18. a 25. lednem přišel spoluzakladatel Graymoorských františkánských řeholníků Paul Wattson, který ke katolictví konvertoval z anglikánské církve. Papež Pius X. návrh oficiálně požehnal a jeho nástupce Benedikt XV. vybídl k jeho aplikaci v celé katolické církvi. Oktáv začínal protestantským svátkem vyznání Petra a končil svátkem obrácení svatého Pavla. Od roku 1966 má katolický kalendář 18. leden spojen s památkou Panny Marie, Matky jednoty křesťanů.

Benefity online bohoslužeb

V loňském roce se většina ekumenických modlitebních aktivit odehrávala v online prostoru, kam se část života církví nedobrovolně přesunula. Pandemií vynucená potřeba vysílání bohoslužeb na YouTube církvím přinesla evangelizační a trochu i ekumenický benefit. Možnost poznat prostředí jiné farnosti, sboru nebo církve nebylo nikdy snadnější. Pandemie však s sebou přinesla řadu negativních dopadů na život farností a sborů. Prořídlá místa v kostelních lavicích se dosud nepodařila zaplnit a osobní setkávání mezi farníky se za poslední dva roky omezila na minimum.

Na hlad po setkávání s přáteli, kteří se mnou sdílí víru, reagovalo již loni téma Aliančního týdne modliteb s názvem „Tváří v tvář“. Autoři textů vhodných ke společnému setkávání a modlitbě připravili sérii osmi zamyšlení nad tématem tváře, která je jedním z důležitých biblických motivů spojený s blízkosti, přítomnosti, bezprostřednosti, hledání a vztahu. Letos je pro křesťany sjednocené v Aliančním týdnu modliteb připraveno téma s názvem „Šabat – žít podle Božího rytmu“. Nemá jít o protest proti práci o nedělích, ale o příležitost znovuobjevit svobodu uprostřed světa neúprosných požadavků a tlaku. Můžeme také říct, že jde o příležitost znovuobjevit neděli, jejíž význam a slavení pandemie narušila.

Na návštěvě u pastora v Třinci

Týdny modliteb za jednotu křesťanů vybízejí nejen ke společné modlitbě, ale také k návštěvě a vzájemnému poznávání. Na stránkách diecézního zpravodaje jsme měli možnost poznat stovky farností a kněží, kteří v nich působí. V lednovém vydání uděláme ekumenickou výjimku. Podíváme se do jednoho z evangelických sborů. Zvu vás na setkání s pastorem Farního sboru Slezské církve evangelické augsburského vyznání v Třinci. Seznámil nás YouTube.

Pastor Michal Klus pochází z Dolních Domaslavic. Obec na břehu Žermanické přehrady nemá vlastní evangelický kostelík, a tak se rodina zapojovala do života sboru v Třanovicích. Ten byl zásadním způsobem formován pastorem Vladislavem Santariusem – nejvýznamnější postavou slezských evangelíků v období komunistické totality. Svou horlivostí způsobil ve slezské církvi doslova duchovní probuzení.

To zasáhlo i předky Michala Kluse. „Ve víře jsem vyrostl i díky vlivu svého dědy, který se s pastorem Santariusem setkal v poválečném období na jedné domácí biblické hodině. Děda měl za sebou bitvu u Stalingradu, kde byl zraněn těsně před uzavřením stalingradského kotle a odsunut do lazaretu mimo frontu. Později unikl smrti také v ruském zajetí. Nechali muže nastoupit a odpočítávali ty, kteří pojedou domů. Těsně jej odpočítávání minulo. Byl z toho nešťastný, ale ukázalo se, že to bylo štěstí, protože ti, co se těšili domů, jeli na Sibiř…,“ vzpomíná Michal Klus na vyprávění svého dědy, který se pod vedením pastora Santariuse stal z formálního evangelíka aktivním následovníkem Ježíše Krista.

Pro jeho děti a vnuky se stal jeho život pozvánkou k osobnímu životu víry. „Většinu života jsem prožil v křesťanském prostředí a jednoznačně to bylo pro mne obrovským požehnáním. Tak, jak jsem se vyvíjel intelektuálně, tak se i má víra stávala stále více a více vědomou,“ říká o sobě třinecký pastor, který duchovní dráhu původně vůbec neměl v plánu.

Šestačtyřicetiletý třinecký evangelický pastor Michal Klus s balíkem z Afriky. S Tanzanií jej spoluje přátelství s kolegou z teologických studií a od roku 2005 také podpora misijní činnosti a vzdělávání chudých dětí a sirotků.

Z inženýra kazatelem

„V 90. letech jsem vystudoval stavební inženýrství v Brně. Když jsem se po promoci oženil, dostali jsme s manželkou nabídku studia na biblické škole v USA v Minneapolisu. Viděl jsem v tom možnost hodnotového ukotvení, zdokonalení jazyka a povzbuzení ve víře. Na škole jsme byli nejstaršími studenty. Přednášky byly zaměřené na středoškoláky a zdály se mi moc jednoduché. V areálu školy byl také teologický seminář, kam bylo možné přejít. Ke studiu mě přijali a v Americe jsem si dodělal celou evangelickou teologii,“ dodává Michal Klus. Původně plánoval vzdělání uplatnit v církvi jako dobrovolník a živit se profesí stavebního inženýra. Boží plán byl však jiný. „V té době se v naší církvi začínalo mluvit i o jiných pozicích než jen o té farářské. Například se hovořilo o pozici pracovníka s mládeží. V průběhu studia jsem však prožil jasné povolání do služby sborového pastora. Pak přišlo oslovení z Třince, kde mě místní sbor v roce 2003 přijal za vikáře a později zvolil pastorem, příští rok to bude dvacet let, co jsem v Třinci.“

K Slezské církvi evangelické augsburského vyznání se v Třinci hlásí 2300 členů. Do života sboru se aktivně zapojuje asi 20 % z nich. „Před covidem přicházelo na nedělní bohoslužby okolo 240 osob a 50 dětí se účastnilo nedělní besídky ve sborovém domě. Pro děti do 12 let je připraven program ve čtyřech skupinách odpovídající jejich věku a jazyku,“ popisuje pastor nedělní dění v evangelickém sboru. Čeština a polština se při bohoslužbách

střídají. „Neovládám polštinu, tak polsky nekážu," vysvětluje a dodává, že třinečtí sborovníci o promluvu v polském jazyce ochuzeni nejsou. Oba jazyky hravě ovládá diakon Edward Mitrega.

Umět vydávat svědectví

Starší děti se připravují na konfirmaci a plné členství v církvi. Tento předěl k dospělému křesťanství probíhá obvykle během 7. třídy základní školy. Příprava trvá osm měsíců. Na konfirmaci se připravují také dospělí, kteří uvěřili později nebo chtějí obnovit svůj vztah s Bohem. Obřad, kterým se stávají plnohodnotnými křesťany, je pro evangelické rodiny stejně důležitou slavností jako pro katolíky přijetí svátosti biřmování. Angličtina používá pro oba pojmy dokonce stejný název „confirmation". Po přijetí konfirmace již děti mají přístup také k Večeři Páně. Při mnohých bohoslužbách má své místo sdílení zkušenosti ze života z víry. Dokázat svědčit o Kristu učil členy slezské církve právě Vladislav Santarius. „Říkával, že křesťan musí být vždycky připravený vydávat svědectví, a při bohoslužbách lidi rovnou vyvolával," vzpomíná na působení legendárního kazatele Michal Klus a s úsměvem podotýká, že v třineckém sboru je vydávání svědectví dobrovolné. „Je to však něco, co je pro nás velmi důležité."

Církevní škola pro všechny

Významným sjednocujícím svědectvím v období ekumenických týdnů je každoroční společná modlitba duchovních různých církví na třineckém magistrátu. „Modlíme se za město a paní primátorka Palkovská tuto naši společnou modlitbu velmi oceňuje," říká Michal Klus. Příkladem sdílení společných hodnot, které vycházející z křesťanského přesvědčení, je existence Církevní základní a mateřské školy. Školu v Třinci v roce 2005 založil pozdější biskup Slezské církve evangelické augsburského vyznání Stanislav Piętak. Do školy posílají své děti i rodiče katolického vyznání a také učitelé pocházejí z různých křesťanských církví, které v regionu působí.

Společný cíl a svědectví v ochraně křesťanských hodnot se v Třinci projevuje také při Pochodech pro život, do nějž se opakovaně zapojili věřící napříč církvemi. „Důležitým aspektem v jejich pořádání se stal i pomník nenarozeného života, který jsme nechali vztyčit na našem evangelickém hřbitově. V rámci Třince je pochod radostným setkáním a pozitivní proklamací, která zdůrazňuje, že si vážíme lidského života. Pochody podpořila i primátorka města a Hnutí pro život," dodává evangelický pastor. Společným dílem katolíků a protestantů bylo i vztyčení kovového kříže na Javorovém vrchu. Myšlenku katolíka Miloše Ciencialy podpořil evangelický pastor Bogdan Taska, který v září roku 2016 kříž společně s třineckým farářem Františkem Vrublem požehnal.

Házel oštěpem na olympiádách

Jeden z projektu třineckých evangelíků překračuje nejen hranice města, ale i kontinentu. Vše začalo přátelstvím dvou studentů teologie v Minneapolisu. Příběh toho českého již znáte. Osudy studenta z Afriky, který se stal ochráncem sirotků, zní neuvěřitelně. Zakayo Malekwa se narodil v roce 1951 v muslimské rodině. Otec mu zemřel, když mu byly pouhé tři dny. Když chlapec dospěl, vstoupil do armády a začal se profesionálně věnovat atletice. Vynikal zejména v hodu oštěpem. Stal se mistrem Afriky a Tanzanii reprezentoval na třech olympijských hrách v Moskvě (1980), Los Angeles (1984) a v Soulu (1988). Během studijního pobytu v USA se stal křesťanem a po ukončení sportovní kariéry se potkal s Michalem Klusem na teologii. „On se stal pastorem v Tanzanii a já v Třinci. V roce 2005 mi napsal, že mají u sebe hodně utečenců z Rwandy, dělají pro ně evangelizační setkání a scházejí se pod stromem," popisuje Michal Klus začátek spolupráce. Uspořádali ve sboru sbírku a pomohli v Africe postavit primitivní kostelík.

Děti Afriky a kavárna

V roce 2010 mohli misii v Dongobeshi vidět na vlastní oči. „Zak měl doma 40 lidí. Sirotky nebo děti, které rodiče vyhodili z domu. Po návratu jsme se rozhodli na dálku podporovat jejich vzdělání," dodává Michal Klus. Projekt Děti Afriky podpořil už 347 dětí a studentů a do země vysílá z České republiky i dobrovolníky. Dnes má misie vlastní mateřskou a základní školu, kterou založil bývalý sirotek Martin Tanga. Velkou část nákladů na její provoz se už daří získávat od lokálních dárců. „Podpora dětí v Africe je pro nás velkým zdrojem radosti. V loňském roce první z našich podporovaných dětí maturovaly. Tři se dostaly na medicínu a jeden na farmacii. Kdyby si jich Martin Tanga nevšiml a neumožnil jim vzdělání, tak by dělaly nejposlednější práce," podotýká pastor.

Kousek Afriky mají třinečtí přímo ve svém sborovém domě Hutník. Jeho součástí je kavárna Pamoja, v níž našli uplatnění lidé se zdravotním znevýhodněním. Název odkazuje na Tanzanii a ve svahilštině znamená „Společně, spolu". Je to místo jako stvořené na posezení nejen v lednových týdnech modliteb za jednotu křesťanů.

Pavel Siuda

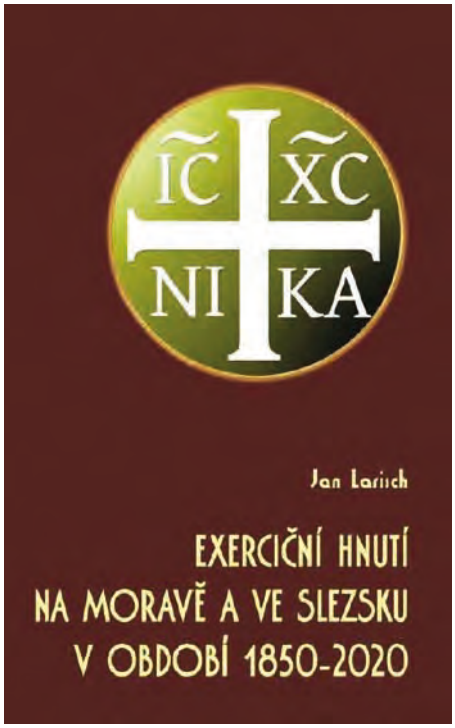

Třinecký evangelický sbor pomáhá od roku 2005 v Tanzanii. Podpořili stavbu kostelíka, vzdělávání sirotků a dětí z problémových rodin a do země vysílají z České republiky dobrovolníky. Pastor Zak se svými spolupracovníky přijel do Třince za pomoc osobně poděkovat. Foto: facebook.com/detiafriky/

Exerciční hnutí na Moravě a ve Slezsku

Na konci roku 2021 se do rukou veřejnosti dostala nová publikace z pera Dr. Jana Larische, mapující exerciční hnutí na Moravě a ve Slezsku od roku 1850 až do současnosti. Autor v ní popisuje rozvoj tohoto hnutí v jeho třech základních pilířích: exercicie pro kněze, exercicie pro laiky a lidové misie, a to nejen v olomoucké arcidiecézi a v brněnské diecézi, ale také v rakouské (od roku 1918 československé) části vratislavské diecéze a od roku 1996 také v nově zřízené ostravsko-opavské diecézi.

Nejprve byly od poloviny 19. století exercicie nabízeny kněžím a postupně se staly součástí jejich celoživotní formace. Následovaly lidové misie, které se sice vzhledem k okolnostem a dle akcentů diecézních biskupů začaly dostávat do širšího povědomí života místních církví až na přelomu 19. a 20. století, avšak v první polovině 20. století s výjimkou období válečného stavu se staly součástí životního rytmu farních společenství. Uzavřené exercicie pro laiky se začaly postupně prosazovat od konce 19. století, zlaté období pak nastalo po vybudování exercičních domů ve 20. letech a zejména po zavedení Katolické akce v moravských diecézích.

Rozvoj exercičního hnutí byl utlumen válečnými událostmi v období 1938–1945 a znovu obnoven po nastolení míru v roce 1945, ale s nástupem komunistické totality v Československu v roce 1948 byl nekompromisně ukončen. Vládnoucí režim umožnil jen konání kněžských exercicií, a to v naprosto omezené a přísně kontrolované míře. S výjimkou období 1968–1970 trval tento stav až do roku 1989.

Teprve společenské změny započaté událostmi listopadu 1989 umožnily normalizovat náboženský život včetně obnovení konání exercicií a lidových misií. S výjimkou kněžských exercicií však bylo potřeba začít úplně od počátku. Postupně se vytvořila síť exercičních domů, které začaly nabízet exercicie pro kněze i laiky. V ohledu lidových misií však byla situace komplikovanější. Po čtyřiceti letech totality chyběly nejen základní informace a obecná zkušenost, ale také připravené misijní týmy. Ty se postupně vytvářely a stále vytvářejí. Jejich počet a také faktické možnosti jejich jednotlivých členů jsou ohraničeny dalšími úkoly a povinnostmi, ale i přes tato omezení se i tento prostředek obnovy Božího lidu stal a stává plnohodnotnou součástí života místních církví.

Publikace jako celek umožňuje čtenáři se blíže seznámit jak s fenoménem exercicií a lidových misií, tak s jejich konkrétní praxí, a může pomoci podhalit kořeny, ze kterých mimo jiné čerpaly vnitřní sílu ke křesťanskému životu generace našich předků.

P. Dr. Jan Larisch

Program exercičního domu v Českém Těšíně v roce 2022

20.–23. 1. – Duchovní obnova s Českým katolickým biblickým dílem – pořádá Katechetické a pedagogické centrum Ostrava.

4.–6. 2. – Duchovní obnova pro lékaře a zdravotníky – doprovází P. Václav Tomiczek.

12. 3. – Jednodenní duchovní obnova v tichu, téma: „Návod k modlitbě, který nám zanechal sv. Ignác z Loyoly“– doprovází P. Jan Wojnar.

18.–20. 3. – Postní duchovní obnova pro všechny – doprovází P. Jan Szkandera.

25.–27. 3. – Duchovní obnova pro rozvedené – pořádá Centrum pro rodiny a sociální péči Ostrava.

1.–3. 4. – Víkend pro ženy – pořádá Centrum pro rodiny Olomouc.

24.–29. 4. – Exercicie pro kněze – doprovází P. Vojtěch Kodet O.Carm.

10.–12. 6. – Víkend s biblickými a židovskými tanci – pořádá Centrum pro rodiny a sociální péči Ostrava.

23.–25. 9. – Víkend pro maminky a dcery – pořádá Centrum pro rodiny a sociální péči Ostrava.

Kurz „Nový život“ – zážitková duchovní obnova – pořádá Škola evangelizace svatého Ondřeje.

Kurz „Společná cesta“ – pro manželské páry – pořádá Škola evangelizace svatého Ondřeje.

Ignaciánská duchovní obnova – doprovází P. Jan Adamík, SJ.

Elektronické přihlášky na jenotlivé duchovní obnovy jsou k dispozici na internetových stránkách poutního místa exercicnidumceskytesin.cz. Pro účast na duchovní obnově nutné přihlášku vyplnit. Přihlášky jsou uzavírány vždy 4 dny před začátkem dané akce. Pozdější přihlášení je možné po telefonické domluvě, nicméně nelze zaručit místo.

Organizovaným skupinám Exerciční dům Český Těšín nabízí také možnost využít exerciční dům pro soukromou duchovní obnovu či jinou akci. Zájemci ať kontaktují správce ohledně obsazenosti kalendáře.

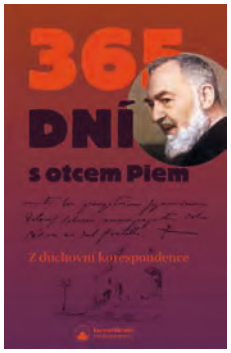
Kontakt:

Exerciční dům
Masarykovy sady 24
737 01 Český Těšín
Tel.: +420 733 249 240
E-mail: ed.ceskytesin@doo.cz

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Kostelní Vydří 58,
380 01, Dačice
Tel./fax: 384 420 295,
e-mail: zasilky@kna.cz
internet: www.kna.cz, www.ikarmel.cz

365 dní s otcem Piem

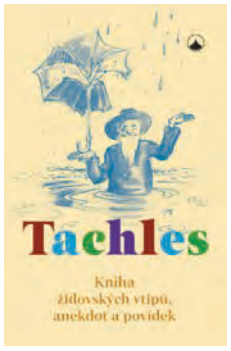
Kapucínský světec nás vybízí, abychom se vydali na cestu s Ježíšem, a ukazuje pevné body, na kterých stojí autentická křesťanská existence.

Výbor z duchovní korespondence sv. Pia z Pietrelciny je cennou sbírkou duchovních inspirací i poučení praktického rázu. Učíme se tu hlouběji prožívat víru v Boha, mít opravdovou naději v náročných životních etapách, milovat bližního a upřímně mu odpouštět.

Kapucínský světec nás vybízí, abychom se vydali na cestu s Ježíšem, a ukazuje pevné body, na kterých stojí autentická křesťanská existence. Z jeho dopisů je patrné, jak naplněný byl jeho život v Boží přítomnosti a jak ohleduplně se věnoval těm, kdo se svěřili jeho duchovnímu vedení.

Váz., 539 s., 499 Kč

Tachles

Kniha Tachles obsahuje přes dvě stě vtipů a anekdot a také jedenáct povídek známých židovských autorů.

Tachles souvisí s hebrejským slovem tachlit (smysl, účel, podstata) a doslova znamená „k věci". Také dobrý humor jde k jádru, k podstatě problému – a v tomto smyslu je darem, protože dokáže rozzářit naši tvář ve chvíli, kdy je nám spíše do pláče. Všechny texty se zemitým způsobem strefují do vážných i malicherných problémů člověka i lidské společnosti. Berou si na mušku vztahy v rodině a mezi sousedy, náš vztah k autoritám, obchodní záležitosti, náboženství, politiku, lásku i faleš. V knize Tachles si přijdou na své ti, kdo mají rádi dvojsmysly, černý, laskavě ironický i poněkud nekorektní humor. Vhodný dárek pro milovníky židovského humoru i všechny, kdo se chtějí odreagovat od těžkostí všedního dne.

Brož., 256 s., 329 Kč.

Corinna Turnerová

Boží ajťák

Jste mladí a zajímají vás svatí, ale jejich životopisy se vám zdají nudné nebo nepravděpodobné? Pak je tento svižně napsaný příběh z covidové doby, v němž vystupuje „Boží ajťák" Carlo Acutis, určen právě vám.

„Máš leukémii." – Daniel se právě dozvěděl asi nejhorší zprávu, jakou si může teenager vyslechnout. Jeho rodiče jsou v šoku. Lékaři vidí jeho budoucnost tak půl na půl. Co bude dál?

Daniel se v zoufalství obrátí o pomoc na svého faráře. Kněz ho seznámí s osudem Carla Acutise, chlapce v jeho věku, s velmi podobnými zájmy – který ale už není mezi živými. Daniel si nejdřív pomyslí, co je to za nápad... Ale jak se snaží vyrovnat se svou nejistou budoucností, vzniká mezi ním a svatým chlapcem Carlem pozoruhodné pouto, snad i přátelství.

Brož., 96 s., 179 Kč.

KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18
110 00 Praha 1
Tel./fax: 224 818 757,
On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz
knihkupectvi@paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Evangelium na každý den 2022

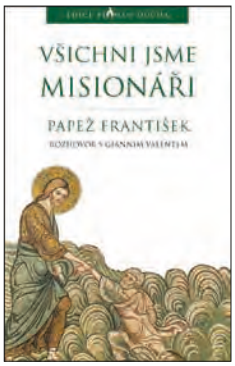

Knížka kapesního formátu je každodenním průvodcem pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem. Podněty k rozjímání na rok 2022 připravil P. Petr Vrbacký. Evangelium dne je uvedeno v plném znění. Nechybí však odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti, svátku či památce daného dne.

Brož., 488 s., 119 Kč.

Papež František – Gianni Valente

Všichni jsme misionáři

Rozhovor s papežem Františkem na téma misijního rozměru církve volně navazuje na encykliku Evangelii gaudium z roku 2013. Tentokrát papež hovoří velice osobním tónem a používá mnohé příklady a zkušenosti z vlastního života. Jde mu o to, abychom nezapomněli, že každý máme ve světě své jedinečné poslání, přičemž „bez něho nemůžeme dělat nic" (srov. Jan 15,5). Misijní poslání křesťanů se nezakládá na lidské výmluvnosti ani na strategiích a metodách, ale na „síle přitažlivosti", jíž působí živý Kristus v srdcích lidí: kéž by tak mohl volně působit i skrze každého z nás.

Brož., 80 s., cena 135.

Jacques Philippe

Čas pro Boha: O vnitřní modlitbě

Je radostné vidět, kolik lidí dnes žízní po Bohu. Mnozí křesťané touží po hlubokém modlitebním životě, chtějí se „věnovat se modlitbě". Narážejí však na překážky, které jim brání na tuto cestu vykročit, ale hlavně na ní vytrvat.

Je to obrovská škoda, neboť právě vytrvalost v modlitbě je tou úzkou branou vedoucí do Božího království, na tom se shodují všichni svatí.

Kniha vychází v novém překladu.

Brož., 135 s., 159 Kč.

Matice svatohostýnská má v diecézi 900 členů

Již od roku 1895 působí na nejznámějším a nejnavštěvovanějším mariánském poutním místě Matice svatohostýnská. Založil ji velký ctitel a obnovitel tohoto místa a pozdější olomoucký arcibisup Antonín Cyril Stojan. Posláním Matice svatohostýnké je zabezpečení služeb poutníkům a návštěvníkům Svatého Hostýna.

Svatý Hostýn – nejnavštěvovanější poutní místo v České republice nemá vlastní farnost. Duchovní správu zajišťují jezuité a o poutní areál se stará Matice svatohostýnská. Její členskou základnu tvoří také poutníci z farností ostravsko-opavské diecéze. Na konci roku 2021 jich bylo 924. Nejvíce příznivců má mariánské poutní místo v děkanátu Nový Jičín. Foto: Vojtěch Pospíšil/Člověk a Víra

Poutní místo nemá vlastní farnost, ale společenství členů Matice svatohostýsnké vytváří velkou poutnickou rodinu, která o ně všestranně pečuje.

K poslednímu srpnovému dni byl počet členů 6 546. Toto číslo však každý měsíc klesá. Průměrný věk byl totiž ke stejnému datu 53,3 let. Při poslední valné hromadě na Svatém Hostýně v neděli 5. září apeloval olomoucký arcibiskup Jan Graubner na členy spolku, aby se snažili do svých řad přivést dorost a členskou základnu posílili.

Matice svatohostýnská má své příznivce také v ostravsko-opavské diecézi. Je jich okolo devíti set. Nejvíce jsou zastoupeni v děkanátech Nový Jičín, Místek a Ostrava. Některé děkanáty nemají žádného důvěrníka.

Úkolem důvěrníků je informovat ostatními členy ve svém obvodu o dění na poutním místě, starají se o distribuci kalendáře a doručují také zpravodaj Listy svatohostýnské, který vychází 4x ročně.

Je vám toto poutní místo blízké a rádi k Panně Marii Nanebevzaté putujete? Staňte se členy této rodiny a společně s námi se podílejte na rozkvětu Svatého Hostýna.

Jak se stát členen nebo důvěrníkem MSH, se dozvíte na www.hostyn.cz.

Členové MSH jsou také zvání k účasti na valné hromadě, která je v roce 2022 naplánována na 1. květnovou neděli.

Uskuteční se při ní volby do 11členného výboru Matice svatohostýnské na další 5leté období.

Pouť Matice svatohostýnské a Setkání důvěrníků jsou plánovány na první zářijovou neděli, tedy 4. 9. 2022.

Zájemci o členství si na internetové stránce www.hostyn.cz mohou stáhnout přihlášku, a následně ji poslat poštou na adresu spolku Matice svatohostýnské.

Přihlášku lze zaslat také elektronicky na e-mail: matice@hostyn.cz nebo předat osobně na recepci v poutním domě č. 3.

Pavel Siuda

Členové a důvěrníci MSH v jednotlivých děkanátech

Děkanát	Celkový počet farností	Počet farností se členy MSH	Počet členů MSH	Počet důvěrníků
Bílovec	26	9	67	3
Bruntál	33	1	3	-
Frýdek	19	6	27	-
Hlučín	22	13	76	2
Jeseník	27	2	3	-
Karviná	21	9	24	2
Krnov	27	1	7	1
Místek	18	14	155	15
Nový Jičín	27	16	401	16
Opava	35	8	54	4
Ostrava	21	12	107	1
CELKEM	276	91	924	44

P. Jan Krucina (1928–2020)

Rodák z Československa, jenž z touhy po kněžství svou vlast opustil a odešel do Polska. Tam, řečeno světským jazykem, udělal kariéru. Nutno podotknout, že v jeho případě nešlo o honění se za tituly a že v každé své funkci využíval veškeré možnosti, aby bojoval pro věc Kristovy Církve.

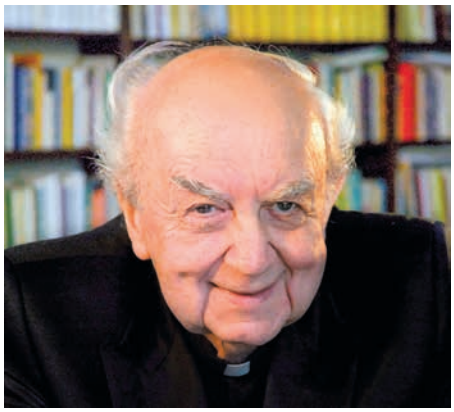

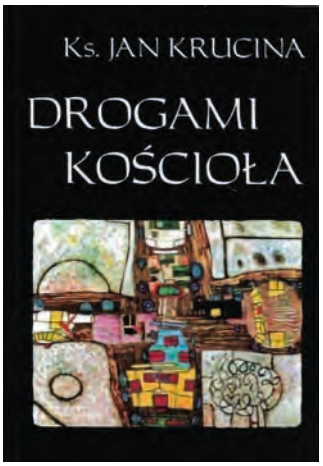
Foto: Vratislavská arcidiecéze

Na svět přišel 14. 10. 1928 v Karviné-Darkově jako syn horníka. Odmala snil o kněžství, a když po maturitě na orlovském gymnáziu nastoupil r. 1947 do olomouckého semináře, měl za to, že se mu sen v brzké době vyplní.

Jenže přišel únor 1948. Režim nějaký čas s útokem na Církev otálel, o to silněji pak udeřil. Po Akci „K" a Akci „Ř", namířených proti klášterům, se zaměřil na semináře. Do toho olomouckého dorazili soudruzi z politického ústředí a snažili se bohoslovce přesvědčit, že nastaly nové, mnohem lepší časy a že je třeba následovat hvězdu rudou, nikoli betlémskou. Dovolávali se i dohody, kterou s vládou v Polsku uzavřel primas Wyszyński. To už ale bohoslovec Jan odebírající polské tiskoviny nevydržel a veřejně prohlásil, že v Polsku nadále fungují semináře, katolická univerzita v Lublinu atd.

Olomoucký seminář krátce nato komunisté zavřeli a klerikům nabídli možnost pokračovat ve studiu ve státním semináři v Litoměřicích. Jelikož jim však režimem odsunutí biskupové kladli na srdce, aby tak nečinili, Jan odmítl. Skončil proto u lopaty. V podniku, v němž pracoval, docházelo k bizarním situacím, kdy dělník Krucina ovládající několik jazyků psával pologramotným dělnickým kádrům z vedení závodu texty promluv na schůze či různé zdravice.

Přitom nepřestával prahnout po svátostném kněžství, představoval si, že bude knězem působícím mezi dělníky, kteří obzvláště v časech lidově-demokratického zřízení, jež bolševickou propagandou vymývalo mozky celé společnosti, potřebovali duchovní vedení jako sůl. Jednu skupinku dělníků (polských) Jan dokonce vedl, šlo o jedinou skupinku, která neměla nic společného s režimem. Vzdor velké touze po kolárku opětovně odmítl vstup do litoměřického semináře s vědomím, že by to s sebou neslo nutné ústupky. O těch nechtěl ani slyšet. A protože viděl, že v ČSR se knězem za stávajících podmínek nikdy nestane, rozhodl se odejít do Polska, kde od r. 1956 došlo k jistým změnám, způsobeným i neoblomným postojem primase tisíciletí, bl. Stefana Wyszyńského.

Dostal se r. 1958 do Vratislavi, setkal se v ní s arcibiskupem B. Kominkem, jemuž stačilo pár minutek, aby Jana přijal k sobě a rok nato, 21. 6. 1959, mu udělil kněžské svěcení.

V klasické pastoraci působil novokněz Jan jen krátce, a sice ve farnosti Jaźwina. Poté jej arcibiskup Kominek vyslal na studia. P. Krucina nejprve nabíral vědomosti na Katolické univerzitě v Lublinu (KUL), kde získal doktorát z filozofie a teologie, a následně na Papežské teologické fakultě. Poté plnil úlohu tajemníka vratislavského arcibiskupa a z dalších funkcí, jimiž byl tento velice schopný kněz pověřován, zmiňme např. vicerektora a zpovědníka vratislavského semináře, rektora Papežské teologické fakulty ve Vratislavi, vedoucího Pastoračního oddělení kurie, potažmo generálního vikáře vratislavské arcidiecéze a osobního arcibiskupova sekretáře. Byl též apoštolským protonotářem a kanovníkem seniorem Vratislavské metropolitní kapituly.

Jako profesor na KULu kladl o. Jan na vzdělání svých studentů velký důraz, zanedbávání vzdělání zvláště ze strany adeptů kněžství považoval za trestuhodnou pošetilost. Ostatně, sám ještě v olomouckém semináři četl hebrejské, řecké či syrské texty v originále… Mladé nabádal, aby na sebe měli vysoké nároky. Krucinův apel na vzdělávání vyvěral z jeho založení, v němž ve vztahu s Bohem vnímal vedle víry či lásky též nezbytnou důležitost vědění, resp. poznávání. „Toužil poznávat Toho, který ho spasil, s kým se má jednou setkat. Říkával, že těžko se miluje někdo, koho člověk nezná," pronesl na jeho pohřbu o. Grzegorz Sokołowski, aby ještě více ozřejmil, proč o. Jan pokládal vzdělávání za tak důležité.

Přinejmenším z pozice generálního vikáře a osobního arcibiskupova sekretáře přicházel často do styku s komunistickými pohlaváry. Neochvějně hájil zájmy a práva Církve, nesrážel paty ani tváři v tvář hrozbám, vrhal se takřka jíc po hlavě do každého sporu, v němž totalitní režim usiloval tato práva pošlapávat. Sám kard. Wyszyński, bojovník proti rudému zlu par excellence, mu jednou radil, aby se neangažoval v každé půtce. „Vaše Eminence," opáčil mu o. Jan, „bez vrhnutí se na barikádu, bez angažování se a oběti toho moc nedosáhneme." Proto jako ředitel nakladatelství Wydawnictwo Wrocławskiej Księgarni Archidiecezjalne a Tumské tiskárny uspěl tam, kde jiní v časech nedostatku nepochodili, při shánění papíru, inkoustu či tiskárenských strojů, proto býval úspěšný i jindy a jinde.

Z titulu svých vědeckých funkcí se účastnil řady seminářů a kongresů, organizoval setkání a exercicie kněží, činný byl až do pozdního věku. Do toho sedával dlouhé hodiny ve zpovědnici a v každém setkání „vytvářel prostor pro druhého člověka", jak poznamenal v pohřební řeči o. G. Sokołowski.

Proslovil ji 1. 10. 2020 na pohřbu o. Jana Kruciny, který odešel k Pánu 25. 9. Po zádušní mši sv. bylo tělo zesnulého uloženo na hřbitově sv. Vavřince (ul. Bujwida ve Vratislavi).

Libor Rösner

Listiny a předměty z let 1781 až 1955 byly nalezeny při opravě kostela sv. Jana a Pavla v Místku. Foto: Michael Bujnovský a Ivana Bužková

Rorátní mše svatá v Hradci nad Moravicí (15. 12.) a příjezd Betlémského světla do Místku (18. 12). Foto: Michael Bujnovský a Ivana Bužková

Snímky z dětské půlnoční mše svaté v Ludgeřovicích a z živého betléma před kostelem v pátek 24. 12. 2021. Foto: Jarmila Fussová a Zdeněk Poruba

Živý betlém ztvárnili v sobotu 25. 12. ve Stěbořicích na Opavsku. Kulisami pro betlémskou scenérii se stal areál okolo kostela. Foto: Michael Bujnovský